

Ørbæk marts 2006

Afgang.

Så er det afgang på årets første tur.

Forberedelserne med pakning af campingvogn, vask af hunde, indsamling af diverse udstyr, blev lidt forvirret og mangelfuld, fordi vi bare havde nogle af den slags uger på arbejdet, som ikke giver plads til meget andet.

Og så var det jo lige, at vi torsdag aften kom i tanke om, at vi havde glemt ormekurene?

Det var der jo ikke så meget at gøre ved – vi skulle jo af sted gennem Sverige - for første gang så med smuglerhunde.

Vi slap igennem. Første stop var Køge, hvor vi skulle reparere låsen i campingvognen. Mens det skete tog vi på Bilka-tur. Vi har vist fået vores dosis nu – nu ligner det bare en anden forretning.

Tilbage for at hente vognen, og så af sted til Tølløse, hvor vi havde nogle rigtig hyggelige timer sammen med Lotte og Kurt (og en masse hunde).

Sidst på eftermiddagen tog vi af sted mod Ørbæk, og vi landede i rimelig tid, og gjorde klar til overnatning på parkeringspladsen.

Vi havde en hyggeaften, og vi fik overnattet med hundene. Godt at der er en bred seng til Ulla og Leif, for der er fire andre, der også synes, at de har vundet hævd på pladsen.

I løbet af den tidlige morgen kom en bil med hunde, og det gav lidt pæn uro, men ellers virkede teorien om, at vi kunne stå op i fred og ro og eget tempo, så vi mentalt kunne være parat til udstillingen.

Altid hyggeligt at møde de andre.

Og det gjorde vi så.

Maria og Laura var først i ringen – i babyklassen.

Den første dialog med den engelske dommer, Jim Martin. 4 hunde i klassen (heraf 3 blå elverlamssøskende), Laura blev placeret som 2'er, og det er vi godt tilfredse med – vi har jo også en god handler.

Så er der linet op til hvalpeklasse/tæver med

Leif og Josefine på fløjen. 9 hunde i klassen og vi fik en 4. plads – fair nok.

Den lille vovse var meget opmærksom under hele fremvisningen – måske et naturtalent.

Så var vi nået frem til middagspausen, hvor vi lige skulle have årets shelti.

Tove var godt nok syg, men som Lotte havde sagt – ikke syv vilde heste ville kunne holde hende væk fra ringen – 3 af de 4 hunde var hendes, og så lige en enkelt Ahl-hund.

Middagspausen er også stedet for juniorhandling. I år var der kun opstilling i den store klasse, børn over 12. Maria stillede op

mod en af sine konkurrenter fra sidste gang.

Sara var dommer, og hun havde en vis nervøsitet. Hun er jo Poulsgaard-pige, og Maria og Thea har jo hunde-rødder samme

sted.

Maria var dog så klart bedst i konkurrencen, at hun modtog en velfortjent 1. plads. Der er fantastisk mange rosende ord til Maria og Thea fra de andre udstillere. De er dybt imponerede over det samspil, der er mellem menneske og hund.

Næste levende billede i ringen var så Ulla og Emma, der stillede op i Mellemklasse/tæver – 6 hunde i klassen – herunder en Poulsgaard og den evige konkurrent – Ahl's Henna Hazel.

Ulla og Emma røg ind på en 3. placering, foran både Poulsgaard og Henna Hazel – godt gået.

Og så manglede vi jo bare Thea i åben klasse, 16 hunde stillede op i klassen.

En munter engelsk dommer tager en vurdering af Thea på bordet.
Og på gulvet bagefter.

Tilsyneladende fandt han ikke de store fejl og mangler, for Thea og Maria blev placeret på en flot andenplads med et CK.

Der er så lige overskud nok ved præsentationen til at tage en snak med Sara, der fremviser 1. vinderen (også en Poulsgaard-hund).

Alle CK-vinderne skulle derefter i ringen til bedste tæve konkurrencen, og her måtte vi så stå af uden placering blandt de 4 bedste.

Men – alt i alt, har vi vist klaret dagen til tilfredsstillende.

Vi skulle jo så lige slutte af med Bedst In Show (BIR). Hvem kunne skyde gennem Tove, da der skulle stilles op med 2 Poulsgaard-hunde: Poulsgaards Best Seller, en tricolour Champion-han, som blev fremvist af Sara, og Poulsgaards Take My Heart, en zobel tæve, som Tove selv fremviste – Lære og elev i ringen. Tove og Poulsgaards Take My Heart blev BIR, og hun kunne jo ikke dy sig for at drille Sara med det fine bånd. Dommeren kiggede undrende over den adfærd, og måtte så have en forklaring af familieforholdet.

Så kunne vi lande efter en begivenhedsrig dag. Desværre med ubehagelige oplevelser, da en del af publikum absolut ikke var enig i kåringen af Take My Heart.

Det udløste kritiske råb – sørgeligt at en udstilling skal ende på den måde, med en masse sur snak i krogene.

Vi fik snakket lidt af med vores bekendte, og lastede vores vogntog for at sætte kursen mod Odense.

Vi flyttede ind på Odense Camping og fik evalueret endnu en god dag i Sheltie-kredse.

Næste dag stod på lidt indkøb, hygge og et besøg hos Ditte, hvor vi tog en lille Odense-tur.

Bagefter rykkede vi ind i Ditte og Sigurds ny hus, hvor vi indtog diverse afslappende pladser

Og fik lidt mad, før vi vendte tilbage til campingpladsen.

Vi tog den sidste overnatning, og pakkede sammen næste morgen, hvor vi kiggede lidt på Odense, fik hundene ormekuret hos en lokal dyrlæge i Overgade, og så ellers vendte næsen mod Bornholm. Vi lavede et lille stop i Fields, det indebar lidt tøj til Maria, og et nyt kamera til Leif.

Så var det også af sted til færgen.

Vi nåede den og fik os indsat på hundepladserne – selvfølgelig med to hvalpe, der ligge skulle både tisse og skide over det hele, men vi slap da med hjem.

Trætte og fyldt med en stor stak af ny oplevelser.